

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת וישב
כ"ג כסלו
מברכים חודש טבת
שנת ה'תשפ"ג
שנה 4, גליון 4
(82)

ויצאלאורי על ידי מוסדות היכל הקודש הרסלב

(היגיו שזוה הבן המלך האמת הלך עם האדם היער הזה, והיה מתירא לדרב עמו ולשאל אותו דבר, פן יפתח פיו ויבלענו. כי הבין שאין זה אדם כלל) והלך אחריו.

דרך ארץ

מוהרא"ש מסביר זאת (ספר נהרי אפרסמון), כי כשמתקרבים אל צדיק צריכים לירא ממנו, צריכים להתנהג עם דרך ארץ, ורק ככה אפשר לקבל ממנו יראת שמים.

בתוך כך פגע את חברו שדרך אחר הפוסם כנ"ל.
את מי שמצא לפני זה על העץ.

ותכף כשראהו רמו לו: תדע, שאין זה אדם כלל, ולא תשא ותתן עמו כלל. כי אין זה אדם כלל!

מורא מהצדיק

בן המלך האמיתי גילה לחבירו שאדם היער אינו סתם אדם, רק צדיק גדול, וצריכים לירא ממנו מאוד, כי על ידי היראה מהצדיק זוכים לקבל ממנו.

והלך מיד ולחש לו באזניו כל זה. שאין זה אדם כלל, וכו' כנ"ל. והסתכל חבירו, (היגיו האדם של הפוסם) וירא והנה שק עם לחם על כתפו. והתחיל להתחנן לו: אחי! זה פתה ימים שלא אכלתי, תן לי לחם! השיב לו: פאן במדבר אין מועיל שום דבר, כי הני קודמין ואני צריך הלחם בשבילי. והתחיל להתחנן לו ולבקשו מאד: אמת לך מה שאמת (אך בודאי אין מועיל שום מהר ומתן בעד לחם במדבר) השיב לו: מה תתן לי, כי מה תוכל לתת לי בעד לחם במדבר. השיב לו: (היגיו זה שפקש הלחם, שהוא האדם של הפוסם, השיב לאדם של הבהמות, שהוא בן המלך האמת) אמת לך כל עצמי, שאמכר את עצמי לך בעד לחם.

פרנסה מגיע מהשם

מוהרא"ש מסביר זאת (ספר נהרי אפרסמון), שהאדם נפל לקטנות כזה, עד שבשביל חתיכת לחם הסכים להימכר לעבד לעולם, זהו 'קטנות המוחין', האדם שוכח שפרנסה היא מהשם יתברך, ומוכן להימכר ולוותר על הכל, כדי שיהיה לו פרנסה.

ונתישב: (היגיו האדם של הבהמות נתישב בעצמו) לקנות אדם, בראי לתן לו לחם! וקנה אותו לעבד עולם. ונשבע לו בשבועות

שבת קודש פרשת מקץ, שבת חנוכה, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א. בבוקר אחר התפילה ב'קידושא רבא' המשיך ראש הישיבה שליט"א השיעור בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו.

מספר רבינו הקדוש:

ואחר-כך נעשה תכף יום. והסתכלו, ויראו והנה הבהמות של זה עומדים, וגם הפוסם של זה עומד. וירדו, והתחילו לדרף. זה אחר הבהמות, וזה אחר הפוסם. והבהמות היו בורחים להלך יותר, והוא רודף וכו' כנ"ל. וכן השני רדף אחר הפוסם והפוסם בורת, עד שנתרחקו ונתעו זה מזה.

בתוך כך מצא שק עם לחם. וזה חשוב בודאי מאד מאד במדבר. ולקח השק על כתפו, והלך אחרי הבהמות.

בתוך כך פגע באדם אחר ונתחבל מתחלה. אך אף-על-פי-כן היה לו לנהמה קצת, מאחר שמצא פאן אדם. ושאל אותו האדם: "איך באת לכאן?" חזר הוא ושאל את האדם הזה: "איך באת אמה לכאן?" השיב לו: "אני, אבותי ואבות אבותי נתנדלו פאן. אך אמה, איך באת לכאן, כי לכאן לא יבוא כלל שום אדם מן הישוב". ונתחבל, כי הבין שאין זה אדם כלל. מאחר שאמר שאבות אבותיו נתנדלו פאן, ואדם מן הישוב אינו בא לכאן. על פן הבין שבודאי אין זה אדם כלל. אף-על-פי-כן לא עשה לו כלל וקרבו. (היגיו שזוה האדם היער לא עשה שום רעה לזה שהלך אחרי הבהמות, שהוא בן המלך האמת שנחלף כנ"ל) ואמר לו: (היגיו אדם היער לכן המלך האמת) מה אמה עושה פאן? השיב לו שהוא רודף אחר הבהמות כנ"ל. אמר לו האדם הנ"ל: חדל לך לדרף אחרי העוונות! כי אין זה בהמות כלל, רק העוונות שלך הם מוליכים אותך כך. די לך. כבר קבלת את שלך, היגיו הענש שלך כבר קבלת, ועתה חדל לך מלדרפם עוד. בוא עמי ותבוא למה שיאות לך והלך עמו.

בן המלך האמיתי נפל בעבירות רחמנא לצלן, הוא הלך להשתכר, והלך למקומות מטונפות רחמנא לצלן - כי היה ברוגז על השם יתברך למה זה קרה שהיה צריך לברוח וכו' עד שמצא את אדם היער, הצדיק, אמר לו הצדיק: "חדל לך לדרף אחרי העוונות! כי אין זה בהמות כלל, רק העוונות שלך הם מוליכים אותך כך. די לך. כבר קבלת את שלך, היגיו הענש שלך כבר קבלת, ועתה חדל לך מלדרפם עוד. בוא עמי ותבוא למה שיאות לך והלך עמו."

ונתיירא לדרב עמו ולשאלו. כי אדם כזה, פן יפתח פיו ויבלענו.

שִׁיחָה לֹא עָבַד עוֹלָם גַּם בְּשִׂיבּוֹאוֹ לְיִשׁוּב, וְהוּא יִתֵּן לוֹ לֶחֶם. דְּהִינּוּ, שִׂיאֲכֵלוּ יַחַד מִן הַשֶּׁקַּע עַד שִׂיבְלָה הַלֶּחֶם.

וְהִלְכּוּ יַחַד אַחֲרֵי הָאָדָם הַיְעָר הַנַּ"ל. וְזֶה הַעֲבָד הוֹלֵךְ אַחֲרָיו (הִינּוּ זֶה הָאָדָם שֶׁל הַפּוֹסֵם שְׁנִמְכָר לְעֲבָד לְהָאָדָם שֶׁל הַבְּהֵמוֹת, הַלֵּךְ אַחֲרָיו אַחֲרֵי הָאָדָם שֶׁל הַבְּהֵמוֹת. וְשִׁנְיָהֶם הִלְכוּ אַחֲרֵי אָדָם הַיְעָר) וְעַל יְדֵי זֶה הִקָּל עָלָיו קִצְתָּ. כִּשְׁהִיָּה צָרִיךְ לְהַגְבִּיחַ אִיזָה דָבָר אוֹ אִיזָה עֲנִיָּן אַחֵר הָיָה מִצְוָה עַל עֲבָדוֹ (הִינּוּ עַל זֶה הָאָדָם שֶׁל הַפּוֹסֵם שְׁנִמְכָר לוֹ לְעֲבָד) שִׁנְיָיָה לוֹ וְשִׁיעֵשָׂה לוֹ הַפְּצוֹ. וְהִלְכּוּ יַחַד אַחֲרֵי אָדָם הַיְעָר הַנַּ"ל. וְכָאוּ לְמָקוֹם שֶׁהָיוּ שָׁם נְחֹשִׁים וְעַקְרָבִים וְנִתְפַחַד מְאֹד. וּמִחַמַּת הַפֶּחַד שָׁאֵל אֶת הָאָדָם הַיְעָר: אֵיךְ נִעְבֵּר כָּאֵן?!

נסיונות קשים

בן המלך נתפחד מאוד מהנחשים ועקרבים, לכן שאל את אדם היער: "איך אוכל לעבור את הנחשים?" זה עובר על כל אדם, הנחשים והעקרבים - זהו ה'סמך' מ"ם ש'מנסה לנתק את האדם מהשם יתברך, שואל בן המלך את הצדיק: "איך אוכל להחזיק את עצמי עם הנסיונות הקשים והמרים שיש לי?"

הַשִּׁיב לוֹ. הֲלֹא גַם זֶה יִפְלֵא (אֶלָּא מוֹאֵי) אֵיךְ תִּכְנַס וְתִבְאֵל לְבֵיתִי? וְהִרְאֵהוּ אֶת בֵּיתוֹ שֶׁעוֹמֵד בְּאֵיזֵר.

עף באויר

זה קטע גורא, זה מיוחד לשבת חנוכה, כאן מרומז המעשה שנוהגים אנשי שלומינו ללמוד בשבת חנוכה, הסיפור שרבינו מספר מאורח ובעל הבית (חיי מוהר"ן סימן פ"ה), (בעזרת השם נלמוד זאת בסעודה שלישית), זה סיפור גורא, פלאי פלאים מה שמונח בסיפור, רבינו מספר איך שהצדיק עף באויר עם הבעל הבית, פתאום רואה הבעל הבית שהוא בביתו הוא אוכל ושותה, אחר כך רואה עוד פעם שעף באויר, אחר כך רואה עוד פעם שהוא בביתו, אחר כך רואה עוד פעם שעף באויר.

הנה הוא בביתו הנה הוא אצל השם יתברך

מוהרא"ש מסביר זאת, הצדיק מביא את האדם לדרגה גדולה כזה, שהאדם יהיה דבוק בהשם יתברך גם כשהוא נמצא בין אנשים, רבינו יש לו כח כזה להביא את האדם שיהיה מעורב בין אנשים, עם אשה וילדים, עם פרנסתו, אבל מוחו הוא אצל השם יתברך, הכל בפעם אחת, הנה הוא אצל השם יתברך וגם בבית, הנה הוא בבית וגם אצל השם יתברך.

נמצאים באויר

זה מרומז כאן בהסיפור, הצדיק מראה לבן המלך ש'ביתו באויר', נמצאים בבית אבל עפים באויר, אפשר להיות בבית עם האשה והילדים, אבל נמצאים באויר, דבוקים בהשם יתברך.

וְאֵיךְ תִּכְנַס בְּבֵיתִי? וְהִלְכּוּ עִם הָאָדָם הַיְעָר הַנַּ"ל, וְהַעֲבִיר אוֹתָם בְּשָׁלוֹם. וְהַכְנִיכָם לְבֵיתוֹ וְהִאֲכִילָם וְהִשְׁקָם. וְהִלֵּךְ לוֹ.

עם אדם היער

אם זוכים והולכים עם אדם היער, אפשר לעבור את כל הנסיונות הקשים, אדם היער - זה רבינו שאומר לנו

ללכת ליער להתבודד עם השם יתברך, אם הולכים אחר רבינו, אפשר לעבור את כל הנחשים את כל הקליפות וכל הנסיונות.

מונח שם מזגן...

פה בשטעטל זה ממש נחת, איפוא שאתה שם - אתה ביער, אפילו בבית המדרש אתה רואה את העשבים מהחלון, בעיר אין חלונות ואיפוא שיש מונח שם מקרר... אם האדם הולך אחר אדם היער, הוא הולך עם העצה של רבינו של התבודדות, הוא מדבר אל השם יתברך, הוא יכול לעבור את כל הדברים הקשים, כל הנחשים, כל העקרבים, כל הנסיונות וכל הטומאות.

אליו הביתה

ולא רק זה, אלא כשמצייתים לרבינו, הוא מביא אותך אליו הביתה - שנמצא באויר; כמו שכבר דיברנו בשבוע שעבר הכוונה, שזהו שבת האדם יצליח, זה דבר שעומד באויר, זה דבר בלתי אפשרי. כדי שיהיה שלום בית בבית חייבים את הצדיק, האדם היער, שמלמד אותנו העצה ללכת ביער, רק ככה אפשר שיהיה שלום בית.

כמו כתבה בספר...

אצל העולם כל הענין של שלום בית זהו דבר העשוי רק לדבר אודותיו, דבר שעשוי לעשות מזה כסף, זה נהיה עסק, אבל במציאות זה אי אפשר, כבר דיברתי הרבה עם אנשים שאומרים: "אין דבר כזה שלום בית! מדברים שאוהבים אחד את השני, אבל הכל דמיון, חלום, זה רק כמו כתבה בספר שמספר משני אנשים שמצאו אחד את השני ביער, ואהבו אחד את השני... אין דבר כזה, אצל אף אחד אין אהבה, אצלי זה לא עובד, אצל אבא שלי זה לא עובד, אצל האח שלי זה לא עובד, בטח כבר לא יהיה לי שלום בית!" - הכל אמת כל זמן שאין לך צדיק זה דבר שעומד באויר, אי אפשר להגיע לזה, אבל כשמגיעים לצדיק, הוא מראה איך שביתו גם כן עומד באויר, אבל הצדיק נותן לאדם לאכול ולשתות, רבינו נותן לנו דרך איך לחיות חיים טובים עם האישה והילדים.

אדם יכול לדבר אל השם?!

רבינו לימד אותנו עצה טובה שיהיה לנו חיים טובים בעולם הזה עם האשה וילדים, זהו העצה של 'תפלה והתבודדות'; אצל העולם זה דבר מאוד מאוד רחוק, אנשים מסתכלים על זה: "אדם יכול לדבר אל השם יתברך?!" מה שאצלנו פשוט, מה שאצלנו כאויר לנשימה, לאחרים זה מאוד רחוק.

אולי אתה מבקש גם בשבילי?

כשסתם בן אדם שומע את הדבר של תפילה, שאפשר לבקש מהשם יתברך אפילו על השפה המדוברת, שומע מעשה של תפילה, "ביקשתי מהשם והשם עזר לי", אז הוא יבקש ממך, "אולי אתה מבקש גם בשבילי?" הוא לא תופס שגם הוא יכול לעשותו בעצמו, כפי מחשבתו זהו לבקש מהשם יתברך הוא דבר מאוד רחוק, למה? תעשה את זה

בעצמך, תפתח את הפה ותדבר אל השם יתברך ותבקש מהשם יתברך מה שאתה צריך!

לא להתערב בהתבודדות שלי

ואפילו בברסלב שכן יודעים מהעצה של 'תפלה והתבודדות', גם צריך זכיה לדעת שאפשר להיות עם זה לחיי היום יום, לא רק לבקש על מדרגות. מוהרא"ש זכרונו לברכה הכניס בנו הדבר לבקש מהשם יתברך מה שאתה צריך, אף אחד לא יכול להתערב לי בהתבודדות שלי. כך שמעתי ממוהרא"ש כל השנים; מאוד מעניין שהיה כאן חברים בהיכל הקודש שצעקו שזה דברים חדשים, כאילו שחידשו פה סוג חדש של התבודדות... את זה שמעתי ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

זה עכשיו האמת שלך

אפשר לשמוע אנשים אומרים: "חבל שאתה מבקש מהשם על 'גשמיות', הרי אתה יכול לבקש על 'רוחניות'..." אבל רבי נתן זכרונו לברכה לימד אותנו אחרת; אחד הגיע פעם לרבי נתן, והתלונן שאין לו פרנסה, שאלו רבי נתן אם הוא מתבודד, אם הוא מדבר אל השם יתברך, ענה לו: "כן, אני עושה כל יום התבודדות", שואל אותו רבי נתן: "מה אתה מבקש?" אומר לו: "אני מבקש מהשם שאזכה למדרגות וכו'", אמר לו רבי נתן: "לא, תבקש מהשם יתברך מה שמפריע לך, מה שמונח לך בלב; אם אין לך פרנסה זה יהיה ההתבודדות שלך, זה יהיה הדיבורים שלך להשם יתברך, כי זה האמת שלך עכשיו"; השם יתברך שומע לכל התפילות כמו שכתוב (תהלים קמה, יח): "קרוב ה' לכל קראיו", אבל ביותר השם יתברך מקבל - "לכל אשר יקראהו באמת" - התפילות שהם עם אמת.

תבקש מה שנוגע עכשיו

מוהרא"ש אומר, כשאדם הולך ברחוב ומקבל התעוררות לדבר אל השם יתברך, יבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם תעזור לי אני רוצה להיות יהודי כשר, תעזור לי שאשמור על העניינים שלי", עכשיו אל תבקש: "רבונו של עולם אני רוצה לגמור ש"ס"... הרי אתה עכשיו ברחוב, אתה צריך רחמי שמים שתוכל לשמור על העניינים, תבקש מהשם יתברך מה שנוגע לך עכשיו.

מאוד מדוכא על הספה

לאחר זמן כשתהיה בבית, תשב בספריה או על הספה באין כח, מעוצב ומדוכא, תגיד להשם יתברך: "רבונו של עולם למה אני כל כך מדוכא? אני רוצה לגמור ש"ס!", ותגיש להארון, תוציא גמרא, ותתחיל לומר דפים גמרא, אברך שהתחתן כבר, הוא כבר הגיע והלך, היה לו הכל, למה אתה יושב על הספה מכובה... תעמוד, תוציא מסכת ברכות, תתחיל ללמוד דף אחר דף, עד שאתה גומר את המסכת, לאחר מכן תתקדם למסכת הבא וכו'.

בעל חוב לעצמו

את זה אמר רבי נתן להאישי: "תבקש מהשם יתברך על פרנסה, כי זהו האמת שלך עכשיו". אברך שקשה

לו בפרנסה, יבקש מהשם: "רבונו של עולם אני צריך פרנסה", "רבונו של עולם אני צריך לשלם חובות", אסור ללוות כסף, רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן קכב): "מוטב שיהיה בעל חוב לעצמו מלהיות בעל חוב לאחרים".

ללות כסף לשבת התוועדות

אברך שאל אותי אם יכול ללוות כסף כדי להגיע לשבת התוועדות, עניתי לו (במכתב, עצתו אמונה פרשת מקץ): חס ושלום! אסור ללוות כסף שיוכל לבוא לשבת התוועדות, אם אתה רוצה להגיע אתה מחפש מקום לצאת לשבת איפוא שתקבל קצת חיזוק, אתה רוצה להיות עם אנשי שלומינו, אם יש לך כסף אתה יכול להגיע, אבל אם אין לך כסף - חס ושלום אל תלוה, איך מותר שיהיה חובות? איך אפשר ללוות כסף? רק פעם אחת אמר מוהרא"ש שמותר ללוות כסף, כדי להגיע לראש השנה אל רבינו, אבל כדי לבוא לשבת התוועדות - אסור ללוות.

תשב אצל הנרות ותבקש

אם נפלת בחובות השם ישמרנו, זהו הנקודה שלך, זהו האמת שלך עכשיו, על זה אתה צריך לבקש מהשם יתברך כל הזמן, בפתיחת הארון תכסה את עצמך עם הטלית ותגיד להשם יתברך: "רבונו של עולם יש לי חובות, רבונו של עולם אני רוצה לשלם החובות שלי", וגם בגרות חנוכה, תשב אצל הנרות ותבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם אני בעל חוב, אני צריך לשלם את החובות שלי, אין לי מנוחה, תעזור לי שאוכל לשלם הכל".

גנב עם גרביים לבנות...

אם יש לך חובות תלך הפצה, קח חבילת קונטרסים ותסתובב בבתיים ותאסוף כסף, ככה תוכל לשלם לאט לאט את כל החובות, אפשר להיות גנב עם גרביים לבנות חסידיות, עם ווסט לבנה רבני, עם מכנסיים משובצות, ועם סטרוקס... גנב יפה ממשי... איך מותר לך לקנות קפה בבוקר בקיוסק כשאתה חייב כסף לאנשים? גנב וגזלן! אתה לא יכול לשתות קפה בבית הכנסת?! איך מותר לך לקנות 'סנדויץ' במכולת כשאתה חייב כסף לאנשים!?

קפה, ארוחת בוקר, סושי...

אפשר להתנהג כמו אדם מכובד, לשבת בבית המדרש, ללכת לשבת התוועדות, לקנות קפה בקיוסק, לקנות ארוחת בוקר וסושי, בזמן שאתה חייב כסף לאחרים, איך יש לך מנוחה כשאתה חייב כסף לאנשים!?

איפה ללכת הפצה

נו! איך אני יכול לשלם את זה, הרי אני חייב כבר מאה אלף דולר לאנשים? - אפשר לשלם הכל, קח ערימת ספרים תלך הפצה כל לילה, תראה שאתה מגיע הביתה עם כסף, אפילו האברכים שגרים כאן בשטעטל יש להם היכן ללכת הפצה, כל שבת יש פה מאות או אלפי משפחות שמגיעים לשבת, כל עיירות הנופש מלאות עם משפחות, לאנשים יש בתים מיוחדים לימי החורף, תלך אליהם להפצה, תגיד:

"הנה יש לך גליון יפה", הנה יש לך ספר יפה", ותבקש צדקה ל'משפחה עניה'.

להכניס בארנק של האישה

כמובן שקצת כסף צריכים להכניס בארנקי האשה, זה מאוד נחוץ, שלאשה תהיה תמיד כמה שקלים בכיס; מוהרא"ש מביא באשר בנחל מה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (תמורה טו): "אשה כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה מיד צועקת", מיד כשנגמר האוכל בבית, מתחילה האשה לצעוק, כל הטענות מתחילות כשהאוכל בבית נגמר, כשלאשה אין כסף לקנות אוכל, המקרר ריק מאוכל - מתחילה לבכות, אין בית ואין חיים, לכן תן לה כסף אפילו שאינה צריכה עכשיו כסף, טוב שתהיה לה בכיס חמשים, מאה דולר, כדי כשתצטרך תהיה לה כסף.

לשלם חובות לאט לאט

אחר כך תלך למכולת עם הכסף שגשאר תשלם את החובות, בטח שאי אפשר לשלם אלף דולר בפעם אחד, אבל תכניס לו חמש דולר, עשר דולר, עשרים דולר. עכשיו אתה כבר לא חייב לו אלף דולר, עכשיו אתה חייב לו רק תשע מאות תשעים דולר, ככה אפשר לשלם חובות.

כמה דולרים

תודה לקל שאף פעם לא לויתי כסף לצורכי הפרטיים, יעזור השם הלאה, אבל לישיבה אני כן לווה לבנות מוסדות התורה וכו', איך אני משלם את הכסף? אני מחזיר לאט! כמה דולר ועוד כמה דולר עד שאני משלם את כל החוב.

כרטיסי טיסה לאומאן קרוב ל- \$12,000

אותו דבר אני עושה בנוגע לכרטיסי טיסה לאומאן, ברוך השם שאני נוסע לאומאן עם בניי, השנה יעלה כרטיס 1800 דולר, זה יוצא לי קרוב ל-12,000 דולר! איך יהיה לי בערב ראש השנה הסכום הזה, לכן אני נותן לו לאט לאט קצת קצת, כשיש לי קצת כסף, עשר עשרים, אני נותן את זה לסוכן נסיעות, השבוע קיבלתי כסף - מיד נתתי את זה על חשבון הכרטיס לאומאן ככה אפשר לשלם סכומים כאלו גבוהים.

הראש יכול להיות אפילו ריק...

אבל כל זמן שלא שילמת את החובות, אתה לא יכול לשחק כעשיר, לקנות קפה בקיוסק וכדומה, פה בשטעטל עדיין אין אף אחד שמוכר קפה, אבל בווייליאמסבורג יש דרך איך שאתה יכול להראות את עצמך שאתה עשיר, שמים את הצעיף על הכתף והולכים עם קפה ביד, הכוס סגור עם מכסה, הכוס יכול להיות אפילו ריק... זה דרך של ביזנעס, אבל אם אתה חייב כסף לאנשים, למה אתה קונה קפה, זה הרי עולה לך כמה דולר, לך לבעל חוב ותשלם קצת.

על מנת שתעלה לרקייע

זה הדרך שקיבלנו מרבינו הקדוש, נראה שהצרה עומד באויר, אין עצה לזה, נראה כ'על מנת שתעלה לרקייע', תבקש מהשם יתברך ותושע.

להשליך את השכל המדמה שלי

אותו דבר זה עם 'שלום בית', זה נראה דבר שמיימי, דבר באויר, דבר שאי אפשר להגיע לזה, אבל אם מצייתים לרבינו, מבקשים מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאשליך כבר את שכל המדומה שיש לי, שאדע שאני לא מבין לבד כלום, אני לא מבין יותר טוב ממה שצדיקים אומרים, אם רבינו אמר 'לכבד את האשה' - שאכבד אותה, אם רבינו אמר 'אל תתווכח איתה' - שלא אתווכח איתה, אם רבינו אמר 'לתת מילים טובות בבית' - שאתן מילים טובות; תעזור לי שלא ארצה לעשות כלום רק את רצונך", - אזי יש חיים טובים עם האשה והילדים.

בוא נלך קצת להכוות...

מוהרא"ש זכרוננו לברכה אמר: "עם האשה לא מתווכחים", מוהרא"ש אמר על זה משל מעניין, אם עכשיו לילה והאשה אומרת "עכשיו יום" - אל תתווכח איתה, תן לה את הצדק, תגיד לה: "כן כן, עכשיו זה יום, בואי נלך קצת להתבשל מתחת השמש וכו'", עד שהיא תגיד מעצמה: "עשיתי טעות, עכשיו לילה, אין שמש", או שהיא אומרת ביום שעכשיו לילה - אל תתווכח איתה תן לה את הצדק: "כן כן, עכשיו לילה, בואי נצא לחדש את הלבנה", עד שהיא תגיד בעצמה: "אין לבנה, זה סימן שעכשיו לא לילה".

המשל הכי רחוק

חשבתי למה הצריך מוהרא"ש ליתן משל כל כך רחוק, לומר על יום - לילה, ועל לילה - יום, רק מוהרא"ש נגע בצורה הכי רחוקה, ללמד אפילו כשהדברים שהיא אומרת אין לזה פשט כלל - אפילו הכי אל תתווכח. זה מלמד אותנו אדם היער, אל תחשוב ששלום בית זה דבר שתולה באויר, רק אתה יכול להגיע לזה.

נאספו לסיבה אחת

שבת חנוכה זה זמן שאנשי שלומינו היו מתאספים; מוהרא"ש צווה לא לנסוע מהבית לשבת חנוכה ולהשאיר את האשה ואת הילדים לבד, אז חשבתי שאגיע לשטעטל איפוא שאני יכול לקחת את הילדים שלי איתי. זה כזה מקום יפה ברוך השם, מקום שכולם התאספו משום סיבה אחת, לחיות בדרך של רבינו, שרוצים ללכת אחרי אדם היער, ללכת לדבר אל השם יתברך, ללמוד שיעורים כסדן בכל חלקי התורה, כל יום ניגשים אלי עוד בחורים באומרים: "סיימתי עוד פעם ששה סדרי משנה", "גמרתי את המסכתא הזאת", "גמרתי את המסכתא הזאת".

יעזור השם יתברך שנוכה ללך אחר אדם היער, שנציית לרבינו, נזכה שרבינו יכניס אותנו לביתו, מעל הנחשים ועקרבים, ולתת לנו לאכול ולשתות, ונגיע לדברים הכי גבוהים בעולם הזה ובעולם הבא, אמן.

לאחר מכן שר ראש הישיבה שליט"א הניגון: "ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה".